

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.316 van 17 september 2002
in de zaak A. 59.737/XII-2049.**

In zake : Peter DEVOS,
wonende te Vilvoorde,
Groenstraat 89

tegen :

1. de VLAAMSE GEMEENSCHAP,
2. de VZW GEMENGDE SCHOLEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. Demeester,
kantoor houdende te Gent,
Kortrijksesteenweg 535.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Peter DEVOS op 6 september 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs nr. V.O./B.8./1994/DEVOS PETER” van 6 juli 1994;

Gelet op het arrest nr. 101.932 van 18 december 2001, waarbij aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag wordt voorgelegd over het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra;

Gezien het arrest nr. 87/2002 van het Arbitragehof over het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra;

Gelet op de beschikking van 1 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat P. Devers, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat H. Demeester, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat voor de gegevens van de zaak kan worden verwezen naar het voornoemde tussenarrest;

Overwegende dat de verwerende partijen opwerpen dat de Raad van State niet vermag kennis te nemen van het geschil, omdat het de uitvoering van een arbeidsovereenkomst betreft;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie wijst op het feit dat de beslissing van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, die bindende kracht heeft voor het personeelslid en de werkgever, het voorwerp van het beroep uitmaakt; dat volgens hem die kamer een administratief orgaan is;

Overwegende dat de Raad van State op vraag van verzoeker bij meergenoemd tussenarrest een als volgt geformuleerde prejudiciële vraag heeft voorgelegd aan het Arbitragehof :

“Schendt het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra het gelijkheidsbeginsel neergelegd in de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de Grondwet, in zoverre uit de bepalingen ervan wordt afgeleid dat het personeel van het vrij leerplichtonderwijs bij overeenkomst in dienst wordt genomen -zodat de Raad van State onbevoegd is om over betwistingen terzake te oordelen-, terwijl de regels die de rechtspositie van het personeel van het officieel onderwijs bepalen eenzijdig worden vastgesteld?”;

Overwegende dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 87/2002 van 8 mei 2002 voor recht zegt :

“Het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra schendt niet de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de Grondwet in zoverre uit de bepalingen ervan wordt afgeleid dat het personeel van het vrij onderwijs bij overeenkomst in dienst

wordt genomen, met als gevolg dat de Raad van State niet bevoegd is om over betwistingen terzake te oordelen”;

Overwegende dat de rechtsverhouding tussen verzoeker en zijn school krachtens het op hen van toepassing zijnde artikel 31 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 ontstaat door een overeenkomst, zodat die rechtsverhouding van contractuele aard is;

Overwegende dat daaruit volgt dat beslissingen in personeelszaken, genomen door die gesubsidieerde vrije onderwijsinstelling op de wijze als geregeld door het genoemde rechtspositiedecreet van 27 maart 1991, niet geacht kunnen worden handelingen te zijn die deze instelling verricht als administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat aangezien de rechtsverhouding tussen het schoolbestuur en zijn werknemer van contractuele aard is, het bij een betwisting daarover om een geschil over burgerlijke rechten gaat waarover een beroep bij de gewone rechter openstaat; dat de algemene bevoegdheid van de gewone rechter om kennis te nemen van dergelijke geschillen de rechtsmacht van de Raad van State uitsluit, zoals de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State op 6 februari 2001 in een vergelijkbare zaak heeft gewezen bij het arrest nr. 93.104;

Overwegende dat, nu de decreetgever het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs onder de contractuele rechtspositie heeft geplaatst, die regeling op het vlak van de jurisdictionele waarborg zijn verantwoording vindt in de Grondwet zelf, met name in het artikel 144 naar luid waarvan geschillen over burgerlijke rechten - zoals geschillen met betrekking tot een contractuele rechtsverhouding - bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de gewone rechter behoren; dat het Arbitragehof over het verschil in rechtsbescherming waarop verzoeker alludeert reeds bij zijn arrest nr. 66/99 van 17 juni 1999 daarenboven heeft geoordeeld, en nogmaals bij het in deze zaak tussengekomen arrest nr. 87/2002 van 8 mei 2002 heeft bevestigd, dat het rechtspositiedecreet door dit verschil in behandeling tussen het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs en het officieel onderwijs niet de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de Grondwet schendt;

Overwegende dat ook sociaalrechtelijke beslissingen als het nemen van disciplinaire maatregelen, te dezen het ontslag, beslissingen zijn inzake personeelsaangelegenheden; dat hieraan niets wijzigt, het feit dat de decreetgever met betrekking tot de interne organisatie van het schoolbestuur regelend is opgetreden en

de tuchtstraffen evenals de regelen inzake de uitoefening van de tuchtmacht in ruime mate zelf heeft bepaald zonder dat partijen daar nog naar eigen goeddunken kunnen van afwijken;

Overwegende dat de bestreden beslissing is genomen door de kamer van beroep die bij artikel 69 van het rechtspositiedecreet is ingesteld om ten behoeve van het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs waarop dit decreet van toepassing is, uitspraak te doen over het beroep dat door een personeelslid wordt ingesteld tegen een door de inrichtende macht opgelegde tuchtmaatregel; dat ook die kamer van beroep, los van de vragen naar de aard van dit orgaan of naar de bevoegdheid van de decreetgever om het in te stellen en het de kwestieuze bevoegdheden op te dragen, uitspraak doet over de uit de overeenkomst tussen partijen voortvloeiende wederzijdse rechten en verplichtingen, zonder dat dit iets verandert aan de juridische aard van de betrekkingen die ten gevolge van de overeenkomst tussen verzoeker en zijn werkgever zijn ontstaan, zodat het geschil in wezen betrekking blijft hebben op de toepassing van de overeenkomst; dat, door zich bevoegd te verklaren om kennis te nemen van de beslissing van de kamer van beroep, de Raad van State wezenlijk uitspraak zou doen over die contractuele verhouding en aldus artikel 144 van de Grondwet zou schenden; dat hieruit volgt dat de beslissing van de kamer van beroep, wat de rechtsmacht van de Raad van State betreft, niet kan worden afgesplitst van de onderliggende betwisting; dat het verschil in rechtsbescherming niet volgt uit de voorgeschreven tuchtprocedure, maar volgt uit de kwalificatie van verzoekers rechtspositie; dat de contractuele aard van zijn arbeidsverhouding met het schoolbestuur, noodzakelijk impliceert dat ook de kamer van beroep een beslissing neemt over de uitvoering van die overeenkomst, en dus even noodzakelijk leidt tot de vaststelling dat het de Raad van State niet toekomt om van het geschil over die beslissing kennis te nemen; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien september 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.